

**UCHWAŁA NR XXIV/159/20
RADY MIASTA WĄBRZEŻNO**

z dnia 16 grudnia 2020 r.

w sprawie niedochodzenia należności o charakterze cywilnoprawnym z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713, 1378) art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869 i 1649 oraz z 2020 r. poz. 284, 374, 568, 695 i 11750) art. 19 ust. 2 i art. 20 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1649) uchwala się, co następuje:

§ 1. Nie dochodzić należności przypadających Gminie Miasto Wąbrzeźno oraz jej jednostkom organizacyjnym z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo większa od tego świadczenia.

§ 2. 1. Uchwałę stosuje się z zastrzeżeniem ust. 2 do należności z tytułu rekompensat, przysługujących od transakcji handlowych:

- 1) zawartych począwszy od dnia 1 stycznia 2020 r.;
- 2) zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r. jeżeli należność z tytułu rekompensat stała się wymagalna po dniu 1 stycznia 2020 r.

2. Uchwały nie stosuje się do rekompensat pobranych lub wyegzekwowanych do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Wąbrzeźna.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

Przewodnicząca Rady

Aleksandra Basikowska

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 59a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o niedochodzeniu należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach – jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo większa od tego świadczenia.

Wysokość rekompensaty wynikająca z art. 10 ust. 1 pkt 1 wynosi 40 euro, a jej równowartość ustalana jest przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne. Zdarzają się sytuacje, że równowartość należności z tytułu rekompensaty jest równa albo nawet większa od należności głównej. W takich przypadkach żądanie rekompensaty postrzegane jest jako działanie zbyt restrykcyjne.

Biorąc pod uwagę, iż powyższa zmiana ustawy weszła w życie od 1 stycznia 2020 r. zasadnym jest aby zapisy uchwały dotyczyły zarówno transakcji handlowych zawartych począwszy od dnia 1 stycznia 2020 r. jak też przed dniem 1 stycznia 2020 r., jeżeli należność z tytułu rekompensaty stała się wymagalna po dniu 1 stycznia 2020 r. z zastrzeżeniem, że uchwały nie stosuje się do rekompensat pobranych lub wyegzekwowanych do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały.

Przewodnicząca Rady

Aleksandra Basikowska